

rettet, jamen så har man ikke rigtig nogen mulighed for at sige det. Vi andre har en mulighed for at sige det, for vi kan ikke blive beskyldt for at lække det fra Kontroludvalget, fordi vi ikke har fået oplysningerne dér.

Kan hr. Jann Sjursen ikke lidt følge det ræsonnement, der altså fører Enhedslisten til en tilfredshed med, at vi sådan set ikke sidder i det pågældende udvalg?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Både ja og nej. Ja, hvis man ser det på baggrund af det, som hr. Søren Søndergaard spurgte om i et tidligere indlæg, nemlig hvad det egentlig er, Kontroludvalget i dag kan kontrollere. Er man ikke bare modtager af information, og så er det det? Så kan jeg godt forstå hr. Søren Søndergaards ræsonnement.

Kl. 16.55

Men når jeg så også siger nej, er det, fordi den situation, hvor man sidder der, og hvordan man så kan bruge de oplysninger, man rent faktisk får i fortrolighed, jo ikke er anderledes end med hensyn til de oplysninger, som f.eks. finansudvalgsmedlemmer eller medlemmerne af Det Udenrigspolitiske Nævn kan modtage i fortrolighed i dag, og som man jo i forhold til, hvad man i øvrigt vil rejse af sager, og hvad man vil sige udadtil, må forholde sig til.

Så dilemmaet vil for mig at se ikke være anderledes, hvis man var medlem af Kontroludvalget, end det kan være i dag for så vel finansudvalgsmedlemmer som for medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der vist ikke flere korte bemærkninger til hr. Sjursen, og det bliver dermed hr. Villy Søvn-dal som ordfører for forslagsstillerne.

Villy Søvn-dal (SF):

Det er jo altid spændende at få en åben debat om forholdene i vores efterretningstjeneste, om, hvordan vi vil have den til at fungere i et demokratisk samfund, så tak for debatten. Vi vil med stor spænding imødesee forsvarsministerens fremlæggelse af de lovede initiativer. Vi vil tage stilling til dem, når de ligger der, og konstatere, om vi synes, det er tilfredsstillende eller ikke.

Vi har et enkelt problem, nemlig at jeg forstod på forsvarsministeren, at det skal fremlægges i Kontroludvalget, hvilket med de nuværende regler betyder, at de medlemmer, der får det

forelagt, er pålagt skærpet tavshed, og så bliver det jo lidt svært at fastholde den gode tradition for den åbne debat. Så jeg vil bede om, at vi også behandler de principielle retningslinjer i Folketingets Forsvarsudvalg, for der er altså noget underligt ved omfanget af skæg og blå briller – undskyld mig! – i Kontroludvalget.

Jeg deler arbejdsværelse med en, der sidder i Kontroludvalget. Hun forsvinder ud af lokalet en gang imellem. Hvis der er en, der ringer og spørger, hvor hun er henne, så ved jeg det ikke, for hun må ikke sige det til mig. Kunne vi, undskyld mig, ikke godt få det her ned på et niveau, hvor vi sådan fjerner os lidt fra drengébøgerne om spioner og sådan noget og får det ned på et plan, der bare har lidt med virkeligheden at gøre?

Jeg anmoder om, at vi får lov til at have de overvejelser i åbenhed knyttet til det her beslutningsforslag, og at de ikke kun gemmes væk i Kontroludvalget. Jeg er med på, at der kan være drøftelser, der bedst tages i Kontroludvalget, men det er jo forslaget hensigt netop at sikre en offentlig debat.

Der ligger i forslaget, som de ordførere, der har fået læst forslaget, kan se, en anerkendelse af, at ikke alle forhold er velegnet til offentligheden – derfor de fire undtagelser i forslaget. Vi er helt opmærksomme på, at der er personfølsomme oplysninger, at der er oplysninger, der kunne udgøre en risiko for Danmark, at der er oplysninger, der kunne kompromittere andre lande eller danske relationer til fremmede magter, og at vi har et hensyn at tage til andre landes efterretningstjenester.

Derfor er de udelukket. Derfor er de unddraget den del af diskussionen, vi godt vil have. Det være sagt bl.a. til hr. Peter Skaarup, som jeg ikke er sikker på stadig væk har forstået de her undtagelser.

Men det forekommer – undskyld mig – altså absurd, at når andre lande offentliggør rapporter, vurderinger, så fastholder vi i Danmark, at vi ikke kan offentliggøre de samme, som vi kan gå ind og finde på internettet. Undskyld mig – hvorfor det? Altså hvad er det for et fortrolighedshensyn, man argumenterer med over for det land, som nu har offentliggjort sin fortrolige rapport? Har vi så stadig et fortrolighedshensyn til pågældende land? Det er da, undskyld mig, for absurd en argumentation. Og derfor må det som et mindstemål være sådan, at det, andre lande vælger at deklassificere i deres rapporter, kan vi selvfølgelig også få almindelig indsigt i.